

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312204733
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312204733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľov: 1/ M. W., nar. XX.X.XXXX a 2/ W. W., rod. F., nar. X.X.XXXX, navrhovateľa 1/, 2/ obaja bytom G. XXX, T., v zastúpení splnomocneným zástupcom - JUDr. Celestín Stehura, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie ul. T. G. XXXX, T., proti odporcovi - O. T., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, v zastúpení splnomocnenou zástupkyňou - JUDr. Antónia Kauzalová, advokátka, so sídlom Advokátskej kancelárie ul. O. XXXX, T., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na základe odvolania navrhovateľov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/46/2012-82 zo dňa 25.10.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Navrhovatelia 1,2 rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 69,86 eur na účet JUDr. Antónie Kauzalovej, advokátky so sídlom Advokátskej kancelárie Ul. O. XXXX, XXX XX T., do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľov 1/, 2/, ktorým sa domáhali voči odporcovi určenia, že nehnuteľnosť v kat. území obce R., identifikovaná geometrickým plánom Ing. A. D. č. 21/2013 zo dňa 2.5.2013 (úradne overeným Správou katastra Čadca dňa 16.5.2013 pod č. 335/2013) ako pozemok C-KN parcela č. 1180/2 - ostatné plochy vo výmere 299 m², vytvorená z C-KN parcely č. 1180 - ostatné plochy vo výmere 588 m², zapísanej v katastri nehnuteľnosti Správy katastra Čadca na LV č. XXX vo vlastníctve odporcu, patrí v 1/1 do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - navrhovateľov v rade 1/ a 2/.

Vykonaným dokazovaním okresný súd mal preukázané, že ako výlučný vlastník dotknutej nehnuteľnosti na LV č. XXX je zapísaný odporca titulom darovacej zmluvy č. V 2562/04 spísanej dňa 22.12.2004 na Notárskom úrade JUDr. Dany Salusovej v T. pod č. N 556/2004, Nz 94311/2004. Spornú nehnuteľnosť (spolu i s ďalšími) daroval odporcovi jeho otec M. T. (tento spoločne s manželkou U. T., rod. G. darovali odporcovi i rodinný dom č. súp. XXX na pozemku C-KN parc. č. 1185) ktorej vklad do katastra bol povolený dňa 6.4.2005. Podľa obsahu navrhovateľmi predloženého osvedčenia vyhlásenia o vydržaní, spísaného rovnako na Notárskom úrade JUDr. Dany Salusovej v T. dňa 23.12.1998 pod č. Nz 578/1998, otec odporcu takto osvedčil svoje výlučné vlastníctvo k pozemkom v kat. úz. R. C-KN parcelám č. 1181, č. 1185, č. 1186 a č. 1187, identifikovaným z pôvodnej pkn. parcely č. 1850, zapísanej v pkn. vl. č. 81 geometrickým plánom č. 31059783-88/95, na základe vyhlásenia, že tieto nehnuteľnosti nadobudol z časti darovacou zmluvou spísanou pod č. N 84/70, Nz 102/70 od otca M. T. a z časti ústnou darovacou zmluvou v r. 1982 od A. T., ktorý ich nadobudol dedením po neb. M. T. pod sp. zn. D 604/81, pričom

na pozemku C-KN parcela č. 1185 si spolu so svojou manželkou na základe stavebného povolenia vydaného pod č. Výst. 13-40-327-70-Hk postavili rodinný dom č. súp. XXX. Predmetom uvádzaného osvedčenia je i vyhlásenie o vydržaní vlastníctva, v tomto prípade oboch rodičov odporcu vo vzťahu k pozemku C-KN parcela č. 1184, tým istým geometrickým plánom identifikovanému z pôvodnej pkn. parc. č. 1850 v pkn. vl. č. 81 a z pkn. parcela č. 1855 v pkn. vl. č. 82.

Je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že predmetom citovaného osvedčenia vyhlásenia o vydržaní zo dňa 23.12.1998 nebol pozemok C-KN parcela č. 1180 - ostatné plochy vo výmere 588 m², z ktorého geometrickým plánom Ing. A. D.. 21/2013 identifikovaná časť (s predmetom rozdelenia pozemku, bez identifikácie na pôvodný pkn. stav) ako pozemok C-KN parcela č. 1180/2 - ostatné plochy vo výmere 299 m², predstavuje nehnuteľnosť, o ktorej vlastníctvo ide v súdnej veci. Ani darovacia zmluva č. V 2562/2004 vo svojom texte neodkazuje na vlastnícky titul darujúceho vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti.

Odporca sa v konaní bránil, tvrdil, že jeho otec si nedal osvedčiť vlastníctvo i k tejto nehnuteľnosti z dôvodu, že na túto mu bol vydaný list vlastníctva na základe zjednodušeného registra pôvodného stavu, ako na časť pôvodnej EN parcely č. 1849. Na preukázanie tohto tvrdenia o vlastníctve svojho starého otca M. T. (st.) k pkn. parcele č. 1849, neskôr darovanej jeho otcovi M. T. (ml.), predložil súdu výpis z pkn. vl. č. 80 pre kat. úz. R., obsahujúci okrem iných zápis o nadobudnutí vlastníctva M. T. v podiele 4/21 titulom dedenia v časti B pod r. č. 19 d/; v predložennom výpise z pkn. vložky č. 80 sa v časti B neuvádzajú O. O. ani M. O. ako (spolu)vlastníci v majetkovej podstate v časti A zapísaných nehnuteľností, vrátane pkn. parcely č. 1849. Predmetom darovania podľa odporcom takisto predloženej darovacej zmluvy č. N 84/70, Nz 102/70 uzavretej medzi predchodcami odporcu M. T. st. (nar. v roku XXXX) a M. T. ml. (nar. v roku XXXX.), je podľa vtedajšej evidencie nehnuteľností EN parcela č. 1849 - roľa vo výmere 701 m², totožná s časťou pkn. parcely č. 1849, zapísanej v pkn. vložke č. 80, darovaná ako stavebný pozemok.

Z evidenčného listu č. 733 zo dňa 8.1.2013 (predložené odporcom v konaní), vyhotoveného pre internú potrebu obce, sa neuvádza žiadny konkrétny držiteľ nehnuteľnosti C-KN parcela č. 1180 - ostatné plochy vo výmere 588 m². Obec Zákopčie vydala potvrdenie zo dňa 7.1.2013 o tom, že odporca je vlastníkom C-KN parcely č. 1180 - ostatné plochy vo výmere 588 m² a za túto platí obci i daň. V liste zo dňa 28.5.2013 na žiadosť navrhovateľky v rade 2/ Obec Zákopčie ako príslušný stavebný úrad potvrdila, že k uvedenému dňu neeviduje stavebné povolenie, ani ohlásenie drobnej stavby pre odporcu ako stavebníka na stavbu garáže na pozemku C-KN parcela č. 1180.

Podľa prvej z písomných zmlúv, od uzavretia ktorých navrhovatelia odvodzujú svoje tvrdenie o existencii dobromyseľnej držby spornej nehnuteľnosti ako jednej z podmienok pre nadobudnutie vlastníctva titulom vydržania podľa nimi uvádzanej právnej úpravy, je dohoda podpísaná dňa 23.6.1997 M. O. ako predávajúcim a navrhovateľom v rade 1/ M. W. ako kupujúcim, s podpismi O. O. a N. F. ako svedkov, podľa textu ktorej podpísaní potvrdzujú, že predávajúci „predal svoj diel, to je polovicu brehu pod krížom pri chalupe M. W. u H.. par. staré 1849 (nové 1780) za cenu dohody 900 ks“. Nasledujúca, navrhovateľmi predložená kúpna zmluva zo dňa 26.7.2001, je uzavretá medzi O. O. a M. O. ako predávajúcimi na jednej strane a navrhovateľkou v rade 2/ W. W. na strane druhej, podpísaná N. F. (ako svedkyňou), podľa textu ktorej zmluva „sa týka predaja nehnuteľnosti a to parcely č. KN 1180 (neúr. pôda) o výmere 299 m² v časti obce u Tarabov, ktorej je predávajúca spoluvlastníčkou“ a jej účastníci ďalej potvrdzujú, že kupujúca pani O. za uvedenú parcelu zaplatila na základe dohody 900 Sk a nakoniec predávajúca vyhlasuje, že „do budúca si už nikdy nebude ani ona ani jej deti robiť na uvedenú parcelu akékoľvek nároky“.

Z právoplatného rozhodnutia Štátneho notárstva Čadca sp. zn. 1D 609/82 zo dňa 29.7.1982 v dedičskej veci po poručiteľke I. M., rod. S., potvrdzuje sa nadobudnutie dedičstva v časti pre dcéry poručiteľky S. O., rod. T. a O. O., rod. S. a v časti pre vnuka poručiteľky M. O.. Z označeného dedičského rozhodnutia okresný súd zistil, že po menovanej poručiteľke ako predmet vyporiadania dedičstva sa neuvádza nehnuteľnosť podľa vtedajšieho stavu zápisu v evidencii nehnuteľností, ani podľa pôvodného stavu v pozemkovej knihe, na ktorý citované rozhodnutie inak vo svojom výroku podrobne odkazuje, ktorú by bolo možné podľa účastníkmi predložených listinných dôkazov identifikovať so spornou nehnuteľnosťou. Predmetom dedenia po tejto poručiteľke však medzi inými bola (v stave neidentifikovanom) i pkn. parcela č. 1845, zapísaná v pkn. vložke č. 85, vo vzťahu ku ktorej navrhovatelia predložili súdu výpis z pkn. vložky č. 85 pre kat. úz. R., potvrdzujúci v časti B pod r. č. 5 zápis vlastníctva poručiteľky (tam označenej ako vdova I. T. rod. S. G.). K pozemkovoknižnému výpisu navrhovatelia súčasne predložili doklad označený ako spätná identifikácia parciel zo dňa 11.4.2012 (bez potvrdenia Správy katastra Čadca),

podľa obsahu ktorého C-KN parcela č. 1180 - ostatné plochy vo výmere 588 m², zapísaná na LV č. XXX vo výlučnom vlastníctve odporcu, je vytvorená podľa stavu v pozemkovej knihe z pkn. parcely č. 1845, bez uvedenia výmery, zapísanej v pkn. vložkách č. 908, 80, 81, 82, 83 a 85. Súd ďalej dodal, že v súlade s touto identifikáciou i odporcom predložený výpis z pkn. vložka č. 80 potvrdzuje zápis vlastníctva jeho predchodcu okrem iných nehnuteľností i k pkn. parc. č. 1845, zapísanej (vo vzťahu k podielu 4/24) i v majetkovej podstate tejto pkn. vložky, tak ako je táto pkn. parcela zapísaná v časti A i v navrhovateľmi predloženej pkn. vložke č. 85.

Okresný súd vychádzal zo sporového charakteru vedeného konania, vzhľadom na sporovú vec bol viazaný skutkovým tvrdením navrhovateľov či už v návrhu na začatie konania ako i v jeho ďalšom priebehu, keď títo nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti vydržaním odvodzujú od uzavretia kúpnej zmluvy s O. O. a M. O. v znení písomných textov zmlúv zo dňa 23.6.1997 a zo dňa 26.7.2001 a k uvedeným titulom viazali i svoje tvrdenia o nasledujúcej nepretržitej dobromyseľnej držbe spornej nehnuteľnosti najmenej počas zákonom ustanovenej vydržacej doby. Procesným postupom podľa § 100 ods. 1 O.s.p. upovedomil súd strany sporu o predbežnom právnom posúdení veci, konštatujúc s odkazom na ust. § 134 ods.1 OZ, upravujúce podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam titulom vydržania, vo vzťahu k právnej úprave držby a oprávnenej držby v § 129, § 130 OZ, že takto navrhovateľmi uplatnený nárok sa mu javí ako právne neopodstatnený, pre nedostatok preukázania splnenia podmienok nadobudnutia vlastníctva k spornej nehnuteľnosti vydržaním. Na uvedenom konštatovaní okresný súd zotrval i po skončení dokazovania a na základe neho vo veci rozhodol zamietnutím návrhu.

Okresný súd pri právnom posúdení veci poukazuje na inštitút vydržania upravovaný v Občianskom zákonníku č. 141/1950 Zb. (tzv. Stredný občiansky zákonník) v účinnom znení od 1.1.1951. Ďalej poukazuje na právnu úpravu Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., účinný od 1.4.1964, ktorý vydržanie v čase nadobudnutia svojej účinnosti nepoznal a do platného právneho poriadku inštitút vydržania bol vrátený novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 131/1982 Zb. s možnosťou započítania doby oprávnenej držby i pred účinnosťou tejto novely, v zmysle prechodného ustanovenia § 865 ods. 3 OZ a odvtedy zostal jeho súčasťou, naposledy v znení novely zákona č. 509/1991 Zb., účinného od 1.1.1992, podľa ktorej poslednej právnej úpravy podmienok vydržania, v znení účinnom od 1.1.1992, posúdil i návrh navrhovateľov v tejto veci. Okresný súd poukazuje na podmienky držby a vydržania zakomponované a upravované v § 129, § 130 ods.1 a § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka.

V konkrétnej súdnej veci obe predložené písomné zmluvy zo dňa 23.6.1997 a zo dňa 26.7.2001 vzhľadom na jednoznačný nedostatok podstatných formálnych náležitostí vyžadovaných, tak ako v súčasnosti, i vtedajšou všeobecne záväznou právnou úpravou na platný prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa Občianskeho zákonníka (§ 46 ods.1, § 588 a nasl.) v spojení s osobitnou právnou úpravou v katastrálnom zákone (vrátane podmienky vkladu vlastníctva do katastra nehnuteľností v zmysle § 47 ods.1 Obč. zák. a § 28 a nasl. katastrálneho zákona), v neposlednom rade vzhľadom na nejednoznačnosť textu zmlúv najmä v časti identifikácie prevádzanej nehnuteľnosti a rozsahu prevádzaného vlastníctva tej-ktorej predávajúcej osoby s prihladením na podstatné náležitosti platných právnych úkonov v zmysle všeobecnej úpravy v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, právne posúdil len ako tzv. domnelý (putatívny) právny titul, ktorý sám osebe pre nedostatok všeobecne záväznou právnou úpravou predpísaných podstatných náležitostí nemôže byť právnym titulom, zakladajúcim zmenu nositeľa vecného práva k nehnuteľnosti. Okresný súd vo vzťahu k otázke tzv. dobromyseľnosti držby poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR v obdobnej právnej problematike pod sp. zn. 5 Cdo 49/2010 zo dňa 29.3.2011. Podľa uvedených záverov dobromyseľnosť (tzv. dobrú vieru) ako vnútorný psychický stav pre potreby posúdenia podľa § 130 ods.1 OZ nemožno založiť len na subjektívnych predstavách držiteľa, ale túto „je potrebné objektívizovať s prihladením na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaní práva pre seba“. V označenom rozhodnutí je rozoberaná problematika tzv. ospravedlniteľného a neospravedlniteľného omylu.

V súdnej veci však nebola sporná iba otázka oprávnenosti držby, ale aj existencie faktickej držby spornej nehnuteľnosti navrhovateľmi (§ 129 ods.1 Obč. zák.). Navrhovatelia podľa vykonaného

dokazovania v konaní preukázali svoju držbu len vo vzťahu k časti spornej nehnuteľnosti a to tej, ktorú majú oplotenú a užívajú ju spolu s ostatnými svojimi nehnuteľnosťami, tak ako je táto časť nehnuteľnosti identifikovaná v predloženej geometrickom pláne č. 21/2013 a bola takto zistená i ohliadkou na mieste samom. Vo vzťahu k zostávajúcej časti spornej nehnuteľnosti sú tvrdenia navrhovateľov nedostatočne hodnoverné, nezodpovedajúce na mieste zistenému skutočnému stavu, nekorešponujúce s výpoveďami časti vypočutých svedkov i so správaním sa účastníkov sporu, z ktorých odporca najneskôr v roku 2008 umiestnil na tejto časti sporného pozemku svoju garáž, zatiaľ čo navrhovateľa proti takémuto inak nepochybne významnému zásahu do prípadnej pokojnej držby nehnuteľnosti, nepodnikli preukázateľne žiadne právne kroky, s výnimkou žiadosti podanej Obci Zákopčie s dopytom na existenciu stavebného povolenia, podanej v máji r. 2013 už v priebehu tohto súdneho konania.

Pokiaľ ide o spornú otázku oprávnenosti držby navrhovateľov podľa § 129 v spojení s § 130 ods.1 OZ vo vzťahu k nim preukázateľne držanej oplotenej časti spornej nehnuteľnosti, súd v podrobnostiach odkázal na aplikované právne závery z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5 Cdo 49/2010. Navrhovateľka v rade 2/ vo svojej výpovedi sama potvrdila, že „si bola vedomá potreby spisania riadnej kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, s následným vkladom do príslušného katastra nehnuteľností“, ale potom vzhľadom na iné povinnosti „na túto vec zabudla“. Ide o jednoznačné vyjadrenie navrhovateľky a vzhľadom na jednoznačnosť tohto vyjadrenia bolo nadbytočné podrobnejšie odôvodňovať i v kontexte miestnom a časovom a tiež osobnom (najmä vo vzťahu k veku a plnej spôsobilosti navrhovateľov na právne úkony) neakceptovateľnosť prípadného právneho omylu navrhovateľov - ktorého existenciu v zmysle citovaného vyjadrenia navrhovateľky v rade 2/ vlastne ani netvrdia. Opomenutie, zanedbanie všeobecne známeho právneho postupu navrhovateľmi v konkrétnej veci vzhľadom na zistené okolnosti je (vo vzťahu k ustanoveniu § 130 ods.1 OZ a vo svetle citovaného rozhodnutia NS SR) aj neospravedlňiteľné zanedbanie obvyklej opatrnosti, ktorú bolo možné od nich spravodlivo očakávať a vyžadovať, nehovoriac už, pokiaľ ide o zrejme nejasnosti ohľadom správnej identifikácie a označenia parcely, ktorá mala byť predmetom prevodu, o rovnako všeobecne predpokladanej znalosti občanov o existencii verejného katastra nehnuteľností, obsahujúceho potrebné údaje o nehnuteľnostiach a o vecných právach k nim. Súd ďalej zdôraznil v ustanovení § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov zakotvenú nevyvrátiteľnú zákonnú domnienku o všeobecne predpokladanej známosti o existencii všeobecne záväznej, v Zbierke zákonov zverejnenej právnej úprave každým, koho sa táto právna úprava týka. Navrhovateľa v sporovom konaní dôkazné bremeno osobitne vo vzťahu k existencii oprávnenej držby spornej nehnuteľnosti podľa § 129, § 130 ods.1 OZ neunesli, odporca, ktorému svedčí zápis vlastníctva spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti (ktorého hodnovernosť navrhovateľa v konaní nevyvrátili) požíva v plnom rozsahu ochranu svojho vlastníctva.

Pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., konštatoval plný úspech odporcu a na tomto základe jeho právo na náhradu trov konania od navrhovateľov 1/, 2/ neúspešnej procesnej strany. Odporcovi súd priznal náhradu trov prvostupňového konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 365,42 eur. Jednotlivé úkony právnej služby, za ktoré odporcovi patrí náhrada, okresný súd špecifikuje na strane 11 písomného odôvodnenia rozsudku. Okresný súd uzavrel, že uplatnený nárok odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia zodpovedá preukázaným účelne vynaloženým trovám, navrhovateľa 1/, 2/ neúspešné procesné strany sú povinní (solidárne) odporcovi trovy konania v sume 365,42 eur zaplatiť. Odporca, ktorému súd priznal náhradu trov je v konaní právne zastúpený, preto platobným miestnom na poukázanie priznanej sumy náhrady trov konania ako trov právneho zastúpenia (§ 151 od. 8 O.s.p.) je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právnej zástupkyne.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal navrhovateľov 1/, 2/ (solidárne) k náhrade trov konania štátu, tie vznikli titulom nákladov spojených s použitím služobného motorového vozidla na ohliadku na mieste samom na úseku Čadca - Zákopčie a späť dňa 14.8.2013, v sume 13,38 eur.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podali odvolanie navrhovateľa 1/, 2/. Domáhali sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkali nesprávnosť, nejasnosť odôvodnenia, ktoré nedáva odpoveď na všetky okolnosti súdneho sporu. Súd nevykonal nimi navrhované dôkazy, ktoré by potvrdili ich nárok, čím im bola odňatá možnosť konať pred

súdom. Okresný súd sa nevysporiadal s predmetom sporu, keď vychádzal z chybných záverov a z nesprávnej identifikácie parcely. Nimi navrhované dôkazy o identifikácii parcely, ktorým by sa ustálil i predmet sporu súd nepripustil, hoc takými dôkazmi disponovali a overenie doplňujúcich informácií sa mohlo vykonať jednoduchým dopytom na príslušný okresný úrad, katastrálny odbor. Citovali hmotnoprávnu úpravu v § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukazovali na zákonné predpoklady inštitútu vydržania ako osobitného originálneho spôsobu nadobudnutia vlastníctva. Zvýraznili, že splnili predpoklad vydržania - dobromyseľnosť, nakladali s vecou ako vlastnou, že im táto patrí. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), čo v súdnom konaní preukázali v rámci dôkaznej povinnosti. Postačí, aby preukázali existenciu nadobúdacieho titulu (aj putatívneho), ktorý ich vnútorné presvedčenie o dobromyseľnosti držby dostatočne opodstatňuje. Neplatnosť právneho úkonu o prevode vlastníctva nie je okolnosťou vylučujúcou nadobudnutie vlastníctva vydržaním a v tejto súvislosti poukazovali na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí R 44/1996. Ich držba k žalovanej nehnuteľnosti bola oprávnená, nakladali s ňou ako so svojou so zreteľom na všetky okolnosti. Počas vydržacej lehoty do výkonu držby nikto nezasahoval ani ich nerušil. Predmetnú parcelu obhospodarovali, oplotili, nadobudli predmet sporu od skutočného vlastníka kúpou, o čom svedčia i výpisy z pozemkovej knihy. Naopak odporca neprávom nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe chyby pracovníka Okresného úradu Čadca katastrálneho odboru, o čom svedčí aj začatie katastrálneho konania X-294/2011.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal potvrdenie rozsudku okresného súdu pre vecnú správnosť. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, skutkový stav zistil riadne, aj vec správne právne posúdil. Podľa odporcu bolo v konaní preukázané, že spornou parcelou je parcela C-KN 1180 o výmere 588 m² - ostatné plochy v kat. úz. R., vedená na Okresnom úrade Čadca odbor katastrálny na LV č. XXX. Ako vlastníak tejto parcele je zapísaný on titulom darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2562/04 dňa 6.4.2005. Uvedenou zmluvou otec odporcu M. T. ako výlučný vlastníak daroval spornú nehnuteľnosť svojmu synovi O. T. do výlučného vlastníctva. M. T. ako právny predchodca odporcu získal vlastníctvo k uvedenej parcele na základe darovacej zmluvy od svojho otca M. T., zaregistrovanej na ŠN Čadca pod RI 169/70. Kúpne zmluvy zo dňa 26.7.2001 a z 23.6.1997 od ktorej navrhovateľa 1/, 2/ si odvodzujú vlastnícke právo titulom kúpy od O. O. a M. O., sú absolútne neplatné, lebo títo neboli nikdy vlastníakmi spornej nehnuteľnosti a ani parcelu nikdy neužívali. Ich vlastníctvo a užívanie bolo vyvrátené listinnými dôkazmi a to LV č. XXX, ako aj evidenčným listom č. 733, vedenom na Obecnom úrade v Zákopčí. Svedkyňa R. A. vypočutá v konaní na ohliadke 14.8.2013 uviedla vo výpovedi, že ona písala zmluvu medzi O. O. a M. O. ako predávajúcimi a navrhovateľkou 2/ W. W. ako kupujúcou, pričom text zmluvy bol diktovaný účastníkmi zmluvy následne po tom, čo pozreli na Obecnom úrade v Zákopčí do mapy. V mape si túto parcelu našli a O. O. list vlastníctva k uvedenej parcele nemala. Z tohto vyplýva, že kúpnu zmluvu navrhovateľa 1/, 2/ uzavreli s nevlastníkmi. Táto skutočnosť vylučuje dobromyseľnosť navrhovateľov 1/, 2/, ako aj oprávnenú držbu, lebo navrhovateľka 2/ vedela, že parcelu kupuje od nevlastníkov. Nebola v konaní preukázaná oprávnená držba navrhovateľov 1/, 2/, ani ich dobromyseľnosť, z týchto dôvodov neboli splnené podmienky vydržania požadované v ustanovení § 134 ods. 1 OZ. Neoprávnený držiteľ nemôže získať vlastníctvo k parcele vydržaním. Uplatnil si zároveň náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľov 1/, 2/).

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podali na to oprávnení účastníci (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ za nedôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd konštatuje, že okresný súd v súdnej veci skutkový stav zistil riadne, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy i vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a na súdenú vec aplikoval i správne hmotnoprávne normy.

Tak, ako konštatuje súd prvého stupňa, v súdnej veci ide o konanie sporové, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou. V sporovom konaní ako je to aj v súdnej veci je povinnosťou účastníkov konania na svoje tvrdenie nielen dôkazy navrhovať, ale v konaní o svojom tvrdení aj dôkazné bremeno uniesť. Okresný súd v danom type konania je viazaný tak skutkovým vymedzením návrhu navrhovateľmi, ako aj ich skutkovými tvrdeniami, tie u navrhovateľov sa ani po aplikácii procesného postupu okresného súdu o poučení navrhovateľov 1/, 2/ o právnom posúdení, sa nezmenilo. V danom konaní bolo povinnosťou účastníkov konania uniesť dôkazné bremeno na skutkové tvrdenie, ktoré sa viazalo k spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. K otázke oprávnenosti a dobromyseľnosti ich držby hmotnoprávna úprava aplikovaná súdom prvého stupňa na zistený skutkový stav má svoj zákonný rámec a oporu aj v zákone. Vychádza aj zo zaužívanej judikačnej činnosti Najvyššieho súdu SR v obdobnej právnej problematike. Uvedenú súdnu prax okresný súd pri právnom posúdení veci premietol aj do právneho posúdenia v aktuálnej právnej veci. Správne uzavrel, že navrhovatelia 1/, 2/ neunesli dôkazné bremeno na ním tvrdené skutočnosti, že v danom prípade ide o oprávnenú dobromyseľnú držbu. Uvedené skutkové tvrdenie v konaní preukázané nebolo. Právny titul, domnelý (putatívny) dôvod vstupu do držby nehnuteľnosti (na základe označených listinných dôkazov - kúpnych zmlúv) ani okresný súd nespochybnil. Bolo však následnou povinnosťou okresného súdu skúmať obsah platnosti týchto listín a podľa hmotnoprávnej úpravy ustáliť, či obsahovo predmet jednotlivých zmlúv má právne účinky z hľadiska platnosti/neplatnosti. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že obsahovo jednotlivé zmluvy boli natoľko nepresné a nejednoznačné, že po obsahovej stránke vyvolali absolútnu neplatnosť. Princíp absolútnej neplatnosti hoc i hmotnoprávny dôsledok absolútnej neplatnosti právneho titulu tvrdeného vstupu navrhovateľov 1/, 2/ do držby nemôže založiť dobromyseľnosť vstupu navrhovateľov 1/, 2/ do tvrdenej držby a oprávnenosť držby.

Odvolacie argumentácie navrhovateľov 1/, 2/ neboli spôsobilé vyvrátiť vecnú správnosť rozhodnutia. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia účastníkom konania dáva vyčerpávajúce odpovede na skutkovo a právne významné otázky, ktoré v konaní vyvstali. Uvedené boli vyargumentované vecne a podložené i konkrétnymi hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré súd prvého stupňa na danú vec aplikoval. Písomné odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá požiadavkám v § 157 ods. 2 O.s.p. a garantuje účastníkom konania právo na spravodlivý súdny proces.

Okresný súd bol dôsledný aj vo fáze dokazovania. Vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, z vykonaných dôkazov ustálil i existujúci skutkový stav. Povinnosťou súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy. Povinnosťou súdu je vykonať len tie dôkazy, ktoré dostatočne preukazujú skutkový stav veci. Rozsah dokazovania okresný súd si neustálil svojvoľne a sám, vychádzal predovšetkým z dôkazných návrhov účastníkov konania, tie aj vykonal v súlade s ustanoveniami procesného poriadku. Rozsah a obsah vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa v súdnej veci má svoje zákonné mantinely.

Rozhodovanie súdu prvého stupňa bolo správne i v otázke náhrady trov prvostupňového konania. Aplikácia princípu úspechu/neúspechu účastníkov sa jednoznačne odzrkadlila i v súdnej veci. Navrhovatelia 1/, 2/ o svojom návrhu v konaní úspech nemali, ako neúspešná procesná strana sú povinní nahradiť odporcovi - úspešnej procesnej strane trovy konania, ktoré v súvislosti s bránením svojho práva v priebehu konania vynaložil. Trovy odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré boli účelne vynaložené a uplatňované v správnej výške. Napokon trovy právneho zastúpenia okresný súd pri zohľadnení účelnosti ich vynaloženia ustálil v správnej sume.

Pokiaľ ide o rozhodovanie v ďalšom súvisiacom výroku o náhrade trov konania štátu, uvedené vychádza jednoznačne z procesnej úpravy § 148 ods. 1 O.s.p. a obdobne neúspešní účastníci - navrhovatelia 1/, 2/ majú povinnosť trovy štátu uhradiť.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. navrhovatelia 1/, 2/ sú povinní nahradiť odporcovi - úspešnej procesnej strane v odvolacom konaní náhradu trov tohto odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia. Tieto trovy boli uplatnené a vyčíslené za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu. Uvedený úkon právnej služby bol účelný a slúžil na vecnú obranu odporcu v štádiu odvolacieho konania, a preto ako za účelne vynaložený úkon patrí odporcovi náhrada

v uplatňovanej výške (pri priznaní odmeny za právnu službu odvolací súd vychádzal z účinných ustanovení Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .